

AGRICULTURA

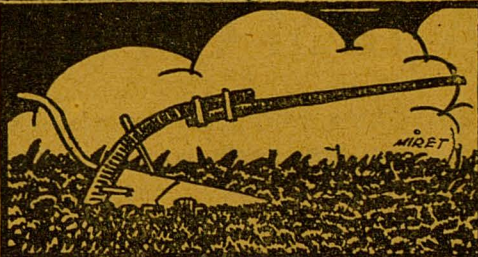
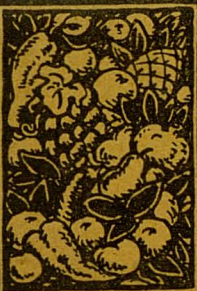
REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: AUGUST MATONS

Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any VIII 5 de agost de 1924 Núm. 15

Plaguicida

Trías per a la destrucció de les plagues del camp i jardins.

Vidicida

Trías per a tenir els vinyars sans i extingir la Filoxera, Oïdium, Mildew, insectes, larves, etc.

Ganadicida

Trías per a la higiene i curació del bestiar i aus.

Anofelicida

Trías per a matar mosquits i evitar el Paludisme.

Sanicida

Trías Microbicida, antisèptic, insecticida i parasiticida

¡¡Agricultors!! ¡¡Ramaders!!

Assegureu les vostres collites-Podeu tenir el vostre bestiar sa emprant

GERMICIDES

Són els únics productes incomparables

Avalats per la patent d'invenció per a tot el món núm. 85124 Practicar un assaig equival a convertir-se en propagador

Consulteu el nostre Departament tècnic que us resoldrà gratuïtament les vostres dificultats

No són verinosos - No corroïxen

Demaneu nostre fulllet

Elaborats per:

BONO, CUSÓ i C.^a, LTDA.
Consulat, 1 - Telèf. A. 4978 - BARCELONA

¡Vinicultors!

Per un treball pràctic és convenient
que, en els trassegaments d'elabo-
ració, adopteu l'empleu d'una bona
Bomba i un bon Filtre per presentar
millor els vostres vins

Bombes: Fafeur - Catalanes
M A R M O N I E R

Tubs d'immersió per a bocois, aixe-
tes, coladors, records, etc. - Tubs
de goma, aspirants ratllats, blindats
i llisos

Filtres "TORMO"

de una, dos, tres, quatre i cinc bateries

Material Viti-Vinícola, Productes Enològics marca ENOL
Aparells per a anàlisis dels vins

VICENS VILA CLOSA
(SUCCESSOR DE KEGELS I VILA)

Passatge de Gràcia, 88
Direcció telegràfica: KEDEVILA

Telèfon 1338 G.

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

PER A VENDRE

En Dordogne, Lot & Garonne y Charente (FRANÇA)

DIVERSES PROPIETATS

d'esbarjo i de rendiment, des de 50,000 francs
fins 1.000,000 de francs. Castells històrics
Vil·les modernes

**Dirigir-se a M.L.
VALEGEAS, 34
rue de Paris,
PERIGUEUS. T 326**

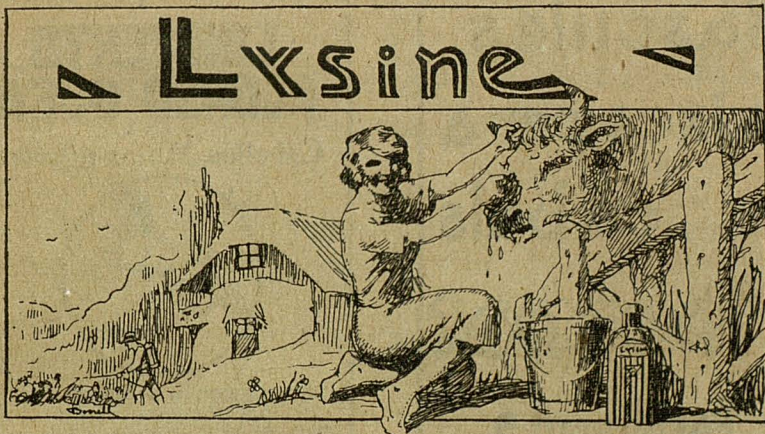
VITTORIO SERRA

Carrer Viladomat, 126 - Telèfon 937 H.

Drogues i Productes químics
Productes enològics, especialitat
en colors inofensius per a vi
Sofre, importació directa d'Itàlia

Representant general i depo-
sitari dels Productes insecti-
cides Anticriptogàmics de la

Societat Eléctrica i Electroquímica de "Caffaro" :: Seu a Milà (Itàlia)

Declarada d'Utilitat Pública pel Ministeri de Foment en 3 de maig de 1922

LYSINE GREZA. Desinfecció i desodorització profilàctica en general.
ZOOLYSINE. Per al bestiar.
AGROLYSINE. Per als camps.

Consulta tècnica gratis. ☞ Fullets especials a petició.

Concessio-
naris únics

S. A. INTRA

Rambla de Catalunya, 66
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(Societat Anònima) Continuadora de

SERDÀ, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

AGÈNCIA A BARCELONA: València, 278

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES

PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES

MANGUERES I AIXETES PER A TINES

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins

Adobs químics : Sofres i Sulfats

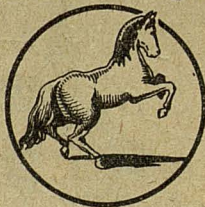
Bàscules
caixes per a
cabals

Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

LINIMENTO
ALONSO OJEA
PARA
Caballos, Mulos y Asnos.

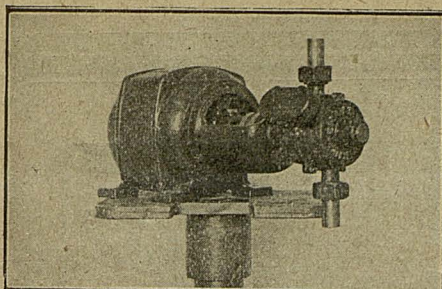
No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio y resolutivo el mas activo
y económico de cuantos se conocen.
No deja la marca mas leve en la piel.
Se garantizan sus efectos y actividad.

Se envia un frasco de muestra a los
Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: **J. URIACH Y C.^A** (S. EN C.)
BRUCH, 49.- BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

La **BOMBA** que
reuneix les ca-
racterístiques
més aventajoses

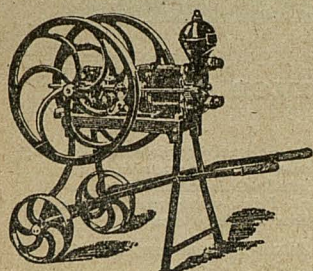
É S L A
TANK

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Representant exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Consulat, n.º 1 : Barcelona

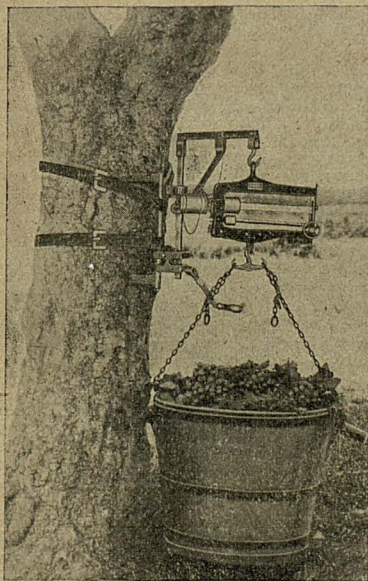

TALLERS DE COURERIA **BOMBES**

**JOAN
ESCAYOLA**

Jaume Giralt, 21-Telèfon 1430 S. P.-BARCELONA

de varis sistemes per
al trasbals de vins i
olis · **MOTO-BOM-
BES** per a bodegues
i sindicats agrícoles,
de petits i grans ren-
diments · **AIXETES**
de totes classes per a
tines de ciment y
fusta

Báscula IDEAL

Per al Camp
(PATENTADA)

Demaneu
el fulletó
explicatiu

adaptable per
arreu i fàcilment
transportable

R. ROCH H.

FÀBRICA DE
BÀSCULES I
CAIXES PER
A CABALS

Carretera Coll Blanch, 31 : Tel. 484 H : (Hospitalet) BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

EL MILLOR DESIN- FECTANT

Lysoform

Es ven aconduït
en llaunes de 1,
4 ¹/₄ i 10 quilos

Representant
general per
a Espanya:

**Robert
Teschendorff**

J. A. Clavé, 3, pral.
Barcelona

EN BRUT INOFENSIU I D'OLOR AGRADABLE NO TACA

Per a desinfecció de locals, mobiliaris, estables, galliners i per l'agricultura. Contra paràsits, per a rentar les robes de malalts infecciosos, especialment tuberculosos. Per a usos veterinaris i per a eliminar males olors

"LYSOFORM" Dr. Hans Rosemann, Berlín

Producte elaborat pel farmacèutic don C. Sarrias, en son Laboratori de Barcelona, per cessió "Lysoform"
Dr. Hans Rosemann, Berlín

INSTRUCCIONS PER A L'ÚS

2 o 3 parts de «Lysoform» en brut per 100 parts d'aigua calenta

1. Desinfecció del quarto del malalt i altres locals, netejant-se el sòl i fregant les parets amb un drap humit.
2. Desinfecció de la roba. La roba es renta després d'haver-la posat a remullar per espai d'unes 24 hores en una solució calenta de 1 per 100. Heu's aquí un procediment adoptat en virtut del dictamen facultatiu en nombrosos hospitals i sanatoris de tuberculosos i que es recomana per a tota llar domèstica. «Lysoform» neteja per si mateix i es talvia sabó al propi temps que contribueix a la conservació de la roba.
3. Pera recipients, retretes, bidets, escupidors. Neteja de tubs de desguàs i escorredors, dels armaris, frigorífics i rebosts. «Lysoform» elimina tota mala olor. Els aliments no prenen l'olor del «Lysoform».
4. Extermini de paràsits de tota espècie en locals, en plantes i animals domèstics (gossos, conills, gats, ocells, etc.). Una loció elimina la mala olor dels animals.
5. Per a usos veterinaris. Locions i compreses en casos de tinya, pegadella, ronya i altres afeccions de la pell en els animals domèstics. Es recomanen friccions amb una solució de 20 per 100 i tot seguit una loció amb altra solució al 5 per 100.

NOTA IMPORTANT: Per a la higiene o desinfecció personal i per a usos clínics i tractament de ferides, així com per a malalties de la pell, deu emplear-se el «Lysoform» pur, que el distingeix l'etiqueta de «La infermera»

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0'50**

Direcció i Administració : Rambla de Sant Josep, 16, principal : BARCELONA

SUMARI : El crèdit agrari no ve, per *August Matons*. — Un xic d'apicultura, per *V. Variat*. — El saltiró o saltríco, per *Joan Agulló Garsot*. — Sobre l'estany de Vilaverd, per *Mossèn Josep M. Panades*. — El valor fertilitzant dels fems, II, per *G. Bofill*. — Fems i adobs químics, per *Agricola*. — Comentaris. — Informacions comercials: Vins, per *Pere J. Llori*; Olis, per *Lisint Andreu*; Cereals, per *Lluís Marsal*; Fruita seca, per *Esteve Homs*. — Noticiari. — Bibliografia. — Consultori, per *R. S.*

El crèdit agrari no ve

Poc després d'haver pujat al poder, els generals del Directori emprengueren decididament l'estudi dels més greus i més urgents problemes espanyols, amb l'ànim de resoldre'ls ràpidament. El Directori militar, segons el general Primo de Rivera havia expressat eloqüentment, era una lletra a noranta dies. En aquest breu període de tres mesos, el nou Govern tenia una tasca grandiosa a emprendre: destruir les oligarquies i les organitzacions de la vella política que, com és sabut, havien portat el país a un lamentable estat de decadència, i iniciar, quan menys, ja que la brevetat del temps no consentia res més, la solució de les qüestions que interessaven d'una manera profunda la vida del país. La gent nova que substituiria el Directori, després de la seva voluntària retirada, seguiria les petjades del Govern regenerador i portaria a la pràctica tot allò que aquell hagués començat.

La tasca preliminar, en efecte, fou empresa amb veritable empena. En pocs dies tots els problemes vius foren examinats somerament per plantejar-ne l'estudi del qual havia de sortir la solució. La Gasetà anà plena de disposicions en aquest sentit. Reconeixent la seva incompetència per resoldre problemes de caràcter tècnic o econòmic, el Directori nomenà una sèrie de nodrides comissions a cada una de les quals fou encomanada una tasca definida i concreta.

El problema del crèdit agrari és un problema viu al país; no cal demostrar-ho. Fa cinquanta anys que s'arrossega i que es discuteix.

Al Ministeri de Foment deuen dormir, profundament, almenys una vintena de projectes més o menys complets i més o menys raonables. Diaris i revistes, polítics i professionals n'han parlat. Els homes de la vella política han fet discursos i han arrencat aplaudiments sorollosos dedicant frases sonores a l'agricultura i al crèdit que necessita. Era com se diu molt exactament, una qüestió que estava sempre «sobre el tapete». Per això era natural esperar que el Directori la pendria en examen. I així fou. Una comissió, potser la més numerosa de totes i d'elecció més complicada, fou nomenada per estudiar-lo.

Si no fos sortir-nos del tema, diríem que hi sobraven alguns membres i n'hi mancaven d'altres. Un nom ens ve a la ploma, però ens el reservem per no personalitzar.

L'important per l'agricultura és que la comissió fou creada i que es reuní a Madrid, durant molts dies. Hi hagueren discussions, projectes i contraprojectes, i fins un xic de polèmica. Un dels membres, elegit no sabem perquè ni com, persona de pocs coneixements i de conviccions de dubtosa fermesa, però de fàcil oratòria, va produir un xic d'enrenou en el si de la comissió. Va haver-hi un moment de crisi. Però, sortosament, la tempesta s'apaivagà i la comissió, malgrat l'oposició d'alguns, pogué presentar el seu projecte al Directori.

Els que ens ocupem de coses agràries respiràrem alliberats d'un pes. El projecte havia fondejat en bon port. La nostra esperança de tenir finalment crèdit agrari, més o menys perfecte, era a dos dits de convertir-se en sòlida certesa. No estàvem gaire satisfets del projecte de la comissió, però no som intransigents i ens declaràrem satisfets. Sempre era preferible el projecte de la Comissió, malgrat les seves imperfeccions, a no tenir res.

Quan veiérem que el Directori, vivament requerit, allargava la seva permanència en el poder, la nostra esperança va arribar a un dit de convertir-se en certesa. Si havia nomenat la comissió i li havia demanat un projecte, era perquè nodria el propòsit d'implantar el crèdit agrari. Això era clar. Ara que tenia el projecte i que continuava disfrutant del poder sense la impedimenta parlamentària, el crèdit agrari havia de convertir-se en realitat.

Però les coses no han anat com pensàvem; han passat molts mesos i el crèdit sospirat no ha vingut i ja ningú se'n recorda d'ell.

Per més que pensem i pensem, no arribem a trobar l'explicació de l'oblit. A què pot ésser degut? ¿Per quina raó ens hem aturat a mig camí?

Comencem a creure que el crèdit no serà mai implantat. Fereix massa interessos financers, destrueix massa combinacions profitoses. El Banc Hipotecari, en mans de capitals estrangers, és un enemic deci-

dit i la seva força és suficient per fer naufragar un projecte qualsevol.

Els agricultors hauran de renunciar a l'esperança de poder un dia o l'altre posseir un Banc oficial que els faci crèdit. Al Ministeri de Foment hi haurà varis projectes més: el de la majoria de la comissió i els dos o tres de les minories. Tots serviran de base per nous estudis, d'on sortiran nous projectes fins a fer una cadena infinita, però el crèdit no vindrà.

Qui sap si no seria hora de canviar de camí. Hi ha una dita catalana — si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit — que podria ésser aprofitada. Ja que els altres — els Bancs, l'Estat, etc. — troben tantes dificultats i no aconsegueixen de crear el crèdit, malgrat les promeses i malgrat, potser, la bona voluntat, ¿per què els pagesos no es decideixen a fer-ho tot sols?

¿Si totes les influències contràries no han pogut ésser vençudes en aquest moment que com tothom veu és d'intensa reorganització i de revisió de valors, ho podran ésser més endavant quan les coses es normalitzin i tornin els vells partits més o menys modificats?

Un telegrama d'Alemanya ens indica, potser, el camí a seguir. Els agricultors alemanys s'han associat per obtenir un préstec destinat a la creació d'un Banc agrari. La banca dels països els ha deixat 100 milions de marcs or. No podríem fer a casa nostra el mateix? Amb la dècima part d'aquesta quantitat n'hi ha per començar i per començar bé, perquè per establir el crèdit agrari no són necessaris molts diners. L'essencial és crear l'entitat i administrar-la com cal. El capital anirà venint després tot sol.

AUGUST MATONS

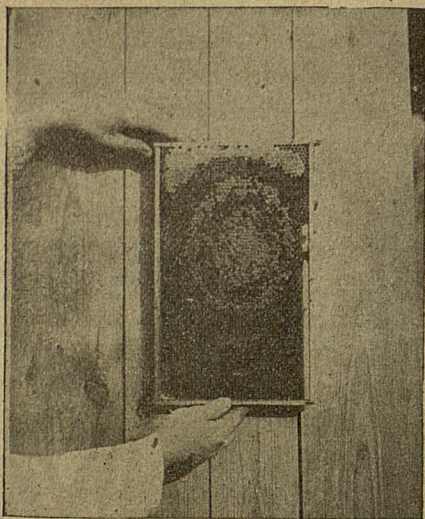
Un xic d'apicultura

AMB la primavera arriba la bella època dels arbres florits. Les pereres, cirerers, pruneres i albercoquers es vesteixen amb llurs blanques gales. El presseguer se'ns ofereix amb la seva color roig-pàl·lid, i la pomera la veiem formosament coberta de flors roges. Tota aquesta bel·leça encantadora troba els seus admiradors en el món dels petits. Com embriagades de tanta magnificència, les innombrables abelles sumzegen al volt del subtil ornament que la terra rejoyenida ha col·locat com el seu convit de noces i ha preparat també amb pròdiga abundància tota mena de menjars i begudes als convidats de boda.

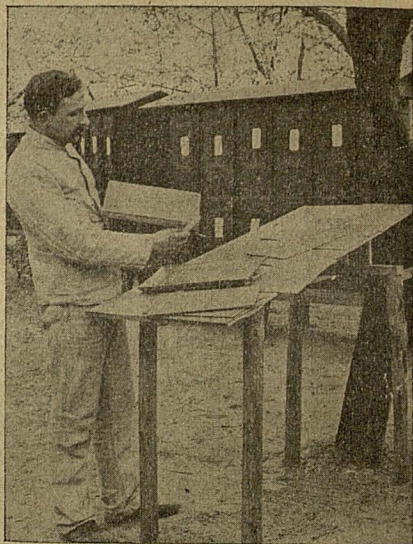
Ací es troba una colònia dels nostres convidats davall dels arbres

florits. Com una mena de barris sencers de lloguer s'agrupa la colònia a faisó de les construccions lacustres de la antiguitat. Cada edifici consta de dos pisos que dona alberg a deu estadants. Cada estadant té la seva entrada especial; per a ésser protegit contra de l'humitat i dels paràsits que viuen del treball d'altri, el propietari ha construït l'edifici sobre petits muntants.

Ara es troba el propietari assegut en el pati de la seva colònia, examinant si algun dels llogaters, de dubtosa solvència, serà capaç de pagar-li el lloguer. Tota l'edificació està quasi bé buida; passa detinguda revista a cada armari per assegurar-se de la quantitat de pro-

1.—Bresca

2.—Fabricació de plaques de cera

visions existents, i en passa també a cada família per ço que respecta a la seva aptitud pel treball, i el sever propietari dona comiat a aquelles que no creu dignes de continuar a la colònia.

L'apicultor té d'ésser un examinador molt rigorós. La població que després de l'hivern ha restat molt debilitada, ha de renunciar a la seva independència i sumar-se a una altra. La unió també constitueix en aquest cas la força. Aquella que compta amb la meitat dels habitants d'una altra, no solament no produeix la meitat, sinó ni sisquera la quarta part.

Per això la primera cura de tot apicultor té de consistir a disposar de pobles forts.

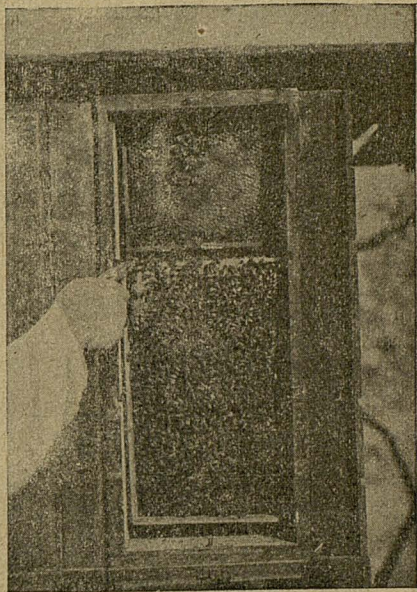
Al primer dia calorós de primavera fa la primera revisió de l'any.

Les poblacions dèbils es reuneixen inexorablement; per a realitzar aquesta unió, és de gran profit l'empleu d'una pipa grossa, amb el fum de la qual es calma l'excitació de les abelles i el del cavallet que rep les bresques estretes del rusc.

Els marcs de la bresca es fan clavant uns bastonets de 4 a 7 mm. de gruix per 25 mm., d'amplària. El bastonet que aguanta surt a cada cap una llargada d'un centímetre per tal que els seus extrems s'enganxin a les entalladures fetes en el rusc.

3.—Fonent la cera

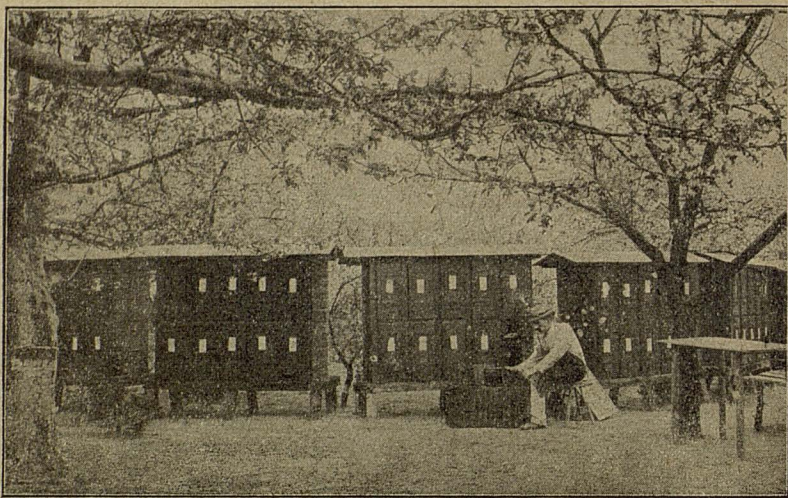
4.—Treient una bresca artificial ocupada per les abelles i la reina

La figura 8 representa una caseta de les nomenades de 3 pisos. Cada rusc conté en sentit de la profunditat, onze marcs d'una alçada de 63 centímetres i de 23 centímetres i mig d'ample; els dos pisos inferiors serveixen per la cria i el superior per al dipòsit de la mel. A l'allotjament de la cria s'hi colloquen de 5 a 8 marcs complets, i darrera d'aquests, s'hi posen mitjos marcs que serveixen també per a dipòsit de mel. La separació de cada dos marcs, es fixa per medi de claus collocats a un centímetre de distància de tal manera que de l'un cantell a l'altre hi hagi 35 mm.

L'espai destinat a la cria és la pròpia habitació del poble. Demés dels milers de laborioses obreres, viu en aquest lloc la mare de tot el poble: la Reina infadigable per a pondre ous. En els dies serens de la

primavera n'arriba a pondre 3,000, aproximant-se al milió la quantitat total dels que arriba a pondre durant la seva vida. Per aquesta raó l'expert apicultor tria per a reines les joves que estan plenes de vida.

La reina passa amb lentitud per damunt de les bresques ponent un ou a cada cella; en aquest treball introdueix el seu llarg abdòmen en el fons de la cella i apreta ben bé l'ou cap a baix de tot. Llavors surt d'aquest ou una larva blanca i molt petita. Unes dides amatents li proporcionen el pa de tota la comunitat, és a dir, una barreja de polen i de mel i les filletes de les abelles creixen ràpidament. Després d'alguns dies es tanca la porta i la larva ja crescuda es transforma en crisàlida. Quan han passat 21 dies de la posta dels ous resta acabada

5.—Ruscos moderns de construcció mòbil

la transformació. L'insecte completament desenrotllat, obre la coberta de cera i se'n surt hàbilment. Ara comença el treball; l'abelleta jove fa d'escombriaire i de mainadera.

Després de 8 dies ja pot volar amb les velles pel món florit. Va a cercar gluten a sobre dels brots del castanyer i del lliri roig, amb el qual tanca els forats sobrants de la casa; visita la mostassa silvestre, els angelets (*Centaurea eyanus*) etc., per a copsar-ne el polen nutritiu; i la acàcia, el tell i altres tenen d'entregar el seu suc dolç: el nèctar.

Barrejat el suc amb àcid fòrmic, per raons de conservació, omplen primerament les celles situades dalt dels nius rodons de cria, i després el posen també al dipòsit de mel. Quan a conseqüència de l'evaporació ha madurat bastant la mel, es tanca la cella amb una capa de cera prima i blanca. Llavors comença la collita per a l'apicultor, quan

“CONSERVOL”

VINI-ESTERILITZADOR

De tots els productes llençats al mercat per la important casa MILLER THOMSON & Co., de Londres, cap ha assolit l'èxit tan gran com l'obtingut per el ja conegut CONSERVOL, qual producte, destinat a la conservació i clarificació dels vins, ha lograt obtenir el màxim de perfecció sobre tots els productes similars llençats fins avui a la venda.

L'esmentat producte, d'una inofensivitat absoluta i garantitzada, satisfà les més severes exigències dels més escrupulosos colliters i magatzemistes, logrant una dosi de 15 grams per Hectòlitre (100 litres); evita tota classe d'alteració en un vi, encara que aquest hagi sofert «coupage» o rebaixes de graus, com és en el fermentar, agrejar-se, enterbolir-se, florir-se.

L'esmentat producte és indispensable als senyors exportadors i colliters de vins, per a evitar-se trastorns en el viatge, i d'imprescindible necessitat als que venen sos vins en petits garrafons per a famílies, i a tot comerciant, en general, pulcre en ses operacions.

-- Preu: 15 pesetes quilo en pots origen, de llauna --

Caixa de 25 pots (28 quilos), 300 pesetes

Cada pot acompanya les instruccions per a son empleu

“NEUTRACIDOL”

El «NEUTRACIDOL», com el seu nom indica, està destinat a corregir tot excés d'acidesa en els vins, donant excel·lents resultats en els casos d'Acidesa (agres), Picadures, Girats, Escaldats, Verds, Amagranats, etc., etc., obtenint sorollosos i garantizats èxits, excepte en els casos en què un vi està en el màxim d'alguna de aquestes malalties exposades, en el qual cas, si no s'obté curació completa per a donar sortida al vi com bo, al menys permet la barreja amb vins normals, essent a l'ensem cobert de sobres, pel benefici que aquesta barreja reporta, l'escàs valor empleat en el producte.

Es ven en pots originals de llauna de 1 quilo i està admès per les lleis, usant-lo a la dosi de 200 a 400 grs. per hectòl., segons instruccions que el mateix acompanya.

Preu: 7 pesetes quilo. Caixa origen de 25 pots (25 quilos), pesetes 150

En venda: Josep Ezquerra Laspalas, Portal Nou, 16.-Barcelona.— Banús i Soler, Jaume I, 18.-Barcelona.— Vicens Ferrer i Companyia, Plaça Catalunya.-Barcelona.— Joan Cunillera, Freneria, 1.-Barcelona.— Ramon Roqueta.-Manresa (Barcelona).— Antoni Balcells, Picas, 4.-Tàrrrega (Lleyda).— Pere Abadie, Plaça Constitució.-Tortosa (Tarragona).— Grabiell Hernández, Salvà, 10.-València.— Fills de J. Iglesias,-Rioseco (Valladolid).

Productes Enològics

Tanins.—Tartàrics.—Cítrics.—Metabisulfit de Potassa.—Antiferments
—Clarificants àcids.—Gelatines.—Albúmines.—Colorants inofensius.
—Decolorants.—Antlàcids.—Extracete sec.—Aromes: Burdeos, Medoc, Macon, Rioja, Sauterne.—Extracete de Moscatell i Ranci.—
Aparells filtres perfectes Nacionals i Estrangers.—Mànegues per a
baixos de vins.—Manegots per a aparells filtres.—Filtroina.—Paper
filtre.—Herbes Torino per a la fabricació de Vermut.—Essències per
a la fabricació de Licors, etc., etc.

JOSEP EZQUERRA LASPALAS

Portal Nou, 16 - Barcelona - Telèfon 479 - S. P.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

URALITA

per a cobertes i per a recobriments, Tuberia,
Dipòsits per aigua

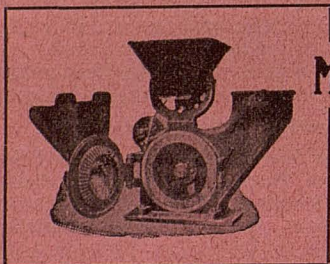
Sostres d'Uralita

per a emprar en la *Lluita contra la mosca de l'oliva*, segons el sistema del professor Lotrointe - Els sostres d'*Uralita* són inoxidables, lleugers, de duració indefinida i no tenen competidor - Els sostres d'*Uralita* són fabricats amb *amiant* i *ciment* exclusivament - Els sostres d'*Uralita* han sigut empleats, per consell dels senyors Tècnics de la Mancomunitat de Catalunya i del de varis Consells Provincials de Foment catalans, amb èxit satisfactori

Demaneu prospectes i preus a

URALITA, S. A.

Central: BARCELONA, Plaça A. López, 15 - Telèfs. 1644 A. i 848 A.
Madrid - València - Sevilla - Lleyda - Salamanca - Toledo

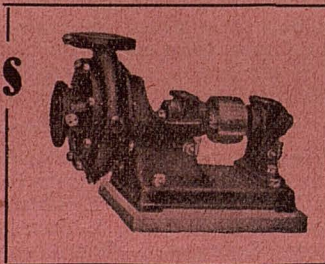
Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen a la vegada, civada, blat de moro, ordi, faves, garrofes, palla, etc., etc.

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

G E B R.
KÖRTING

BOMBES

per a regar o per altre ús, amb rendiment d'aigua fins a 180,000 litres per minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:

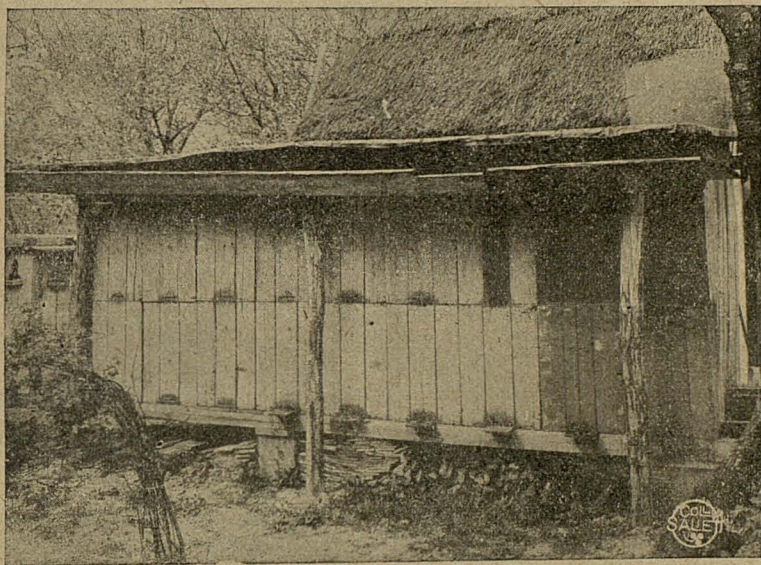
Viladomat, 158 i 160

MADRID:

Núñez de Balboa, 6

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

les bresques es presenten blanques. Amb unes tenalles especials, es treuen del rusc fent-ne fugir les abelles amb un plomall que es procura tenir a mà. En aquest procediment és indispensable emprar el fum, per que les abelles defensen els productes de llur treball. Les picades que pot rebre l'apicultor, no el preocupen per que té la pell colrada i insensible; no té de fer sinó treure's el fibló; el seu verí l'utilitza la medicina amb èxit contra el reumatisme. Així doncs, els que sofriu de dolor reumàtic veniu i dediqueu-vos a la cria d'abelles, puix amb això obtindreu un bon negoci en alliberar-vos d'una dolorosa malaltia en la qual el mateix metge vos fa remesa d'un saborós menjar.

6.—Rusc de construcció antiga

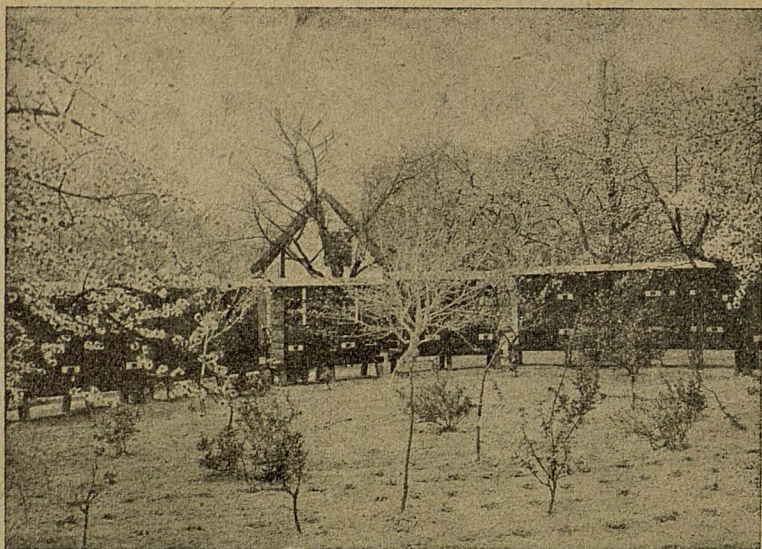
¡Quina alegria la de l'apicultor mentre va separant les bresques de mel per medi de la centrífuga!

La població, privada de la mel, comença amb redoblada energia a recollir noves provisions per l'hivern. En regions favorables per a l'apicultura no és cosa rara que un rusc produeixi 50 quilos de mel, però és necessari que no surtin d'ell eixams.

La sortida en eixams constitueix la poesia en la vida de les abelles, i consisteix a emigrar la Reina amb la part més vigorosa de la població per a fundar una altra colònia.

Les abelles construeixen des del mes de maig a les vores de les bresques generalment, celles isolades en forma d'agllans. Allí s'hi crien les reines joves. Quan tenen abundoses provisions creixen més ràpida-

ment i surten més robustes que les obreres. Poc temps abans de sortir les abelles de llurs celles, se sent un zumzeig característic, i en els dies xafegosos i tranquils l'antiga Reina abandona amb els seus fidels el lloc de tanta activitat pacífica. Tot l'eixam es posa sobre la rama d'un arbre en forma de raïm i per collir-lo té d'anar-hi l'apicultor amb un rusc. A la nova vivenda comencen les noves abelles a fer-hi un treball interior d'instal·lació. L'eixam arriba de la casa materna amb abundoses provisions. En compacta unió resta apegada la colònia als marcs del rusc. Les fulletes de cera surten, per trasudació, de l'abdomen de les abelles trasmetent-les les unes a les altres fins que arriben a un

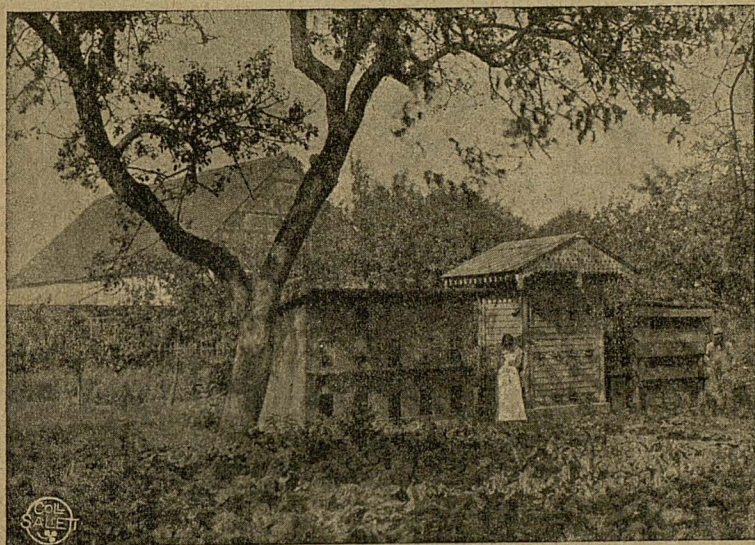
7.—Un altre rusc mòbil

dels arquitectes que construeixen les celles amb una admirable regularitat, omplint tot el marc, el qual sembla aleshores que sigui de color d'ivori. La reina comença llavors a posar ous, amb la qual cosa resta assegurada l'existència de la colònia i habilitada per a sortir en eixam a l'any següent.

D'igual importància que per les reines, són per al poble els abellots, els mascles. Només que durant el temps que les abelles es destrien en eixams poden els abellots enorgullir-se de llur arrogant figura i de llur aspecte de grans senyors. Després d'haver acomplert la seva missió com a mascles, tenen d'abandonar les bresques i morir de fam. Les bresques que tenen celles d'abellots es venen al fonedor de cera així com els que s'han fet malbé en treure la mel o els que s'han ennegrit massa pel llarg temps d'ésser usats o per les successives cries.

La cera s'utilitza per a la fabricació de ciris i per a fer bresques artificials, és a dir per a la construcció de petites parets que es posen als marcs, les quals es cuiden les abelles de completar.

Demés de la construcció mòbil, és a dir de la cria d'abelles en petits compartiments de fusta amb marcs movibles, també s'explota sovint l'apicultura en ruscs de palla, en els quals s'hi pot preparar igualment un dipòsit per la mel; però l'interior del rusc resulta inaccessible, si l'apicultor no allunya al poble per medi de successius cops donats sobre el rusc tot treient les bresques de mel amb un ganivet. La separació realitzada amb cops donats sobre el rusc, serveix amb freqüència

8.—Un rusc model

per a crear un eixam artificial, col·locant a l'efecte el rusc buit sobre el que era habitat però capgirant-lo (fig. 10). Després de tancar els espiralls d'ambdós ruscs té de copejar-se ben fort amb el palmell de la mà sobre el rusc que va a sota amb la qual cosa els habitants se'n pugen al de dalt. El nou rusc es col·loca en el lloc ocupat per l'antic, començant immediatament les abelles a instal·lar interiorment la nova casa. Les abelles que han restat al rusc antic augmenten en nombre per les noves generacions que surten de les cel·les, i quan aquestes no són suficients es té de posar una altra reina.

Com l'explotació al rusc de palla té molts inconvenients, els apicultors es dediquen amb freqüència a la cria en casetes de fusta amb marcs movibles. Aquest procediment és més car i exigeix més cura, però permet una collita més abundosa de mel.

El saltiró o saltricó

EL Director d'AGRICULTURA ens ha fet la distinció, que ens plau i remerciem força, per a que contestem en forma d'articles les consultes escrites, rebudes a la revista, de varis indrets de Catalunya, referents al Saltiró.

El nom vulgar Saltiró, o Saltricó, és aplicat a insectes molt diferents segons les comarques de la nostra terra; diferents per la seva forma, biologia i manera d'actuar, tant que podem des d'ara assegurar que pertanyen a dos ordres tan oposats, com el hemípters i coleòpters.

Cal malfiar-se dels noms vulgars per a heure exacte coneixement dels insectes. Don Manuel Aulló, Enginyer de Monts, Director del Laboratori de la Fauna Espanyola, Entomòleg de fama mundial, com el Laboratori que dirigeix, en el Butlletí de la Reial Societat Espanyola d'Història Natural, en fer judici crític de certes publicacions de patologia vegetal, es lamenta discretament, que en determinades publicacions del Cos d'Enginyers Agrònoms s'arribi a la classificació científica servint-se dels noms vulgars, i així exclama tan il·lustre autor, s'arriba a classificacions com les que suposen *Lymantria dispar-L*, vulgarment dit *lagarta* en moltes regions, la mateixa espècie que la *Malacosoma neustria-L*, de la província de Còrdova i la *Tortrix viridana-L*, de Badajoz i Huelva.

En altres articles parlarem del *Saltiró* hemípter. Avui començarem parlant del *Saltiró* coleòpter.

El Saltiró, segons el consultant, fa molt mal al Penedès. Ataca sobretot cols i bròquils. En els mesos més calurosos de l'estiu es reproduceix tan enormement que emprant tota classe d'insecticides per a combatre'l, res s'aconsegueix, degut, també, a que les fulles de les esmentades plantes són de les que van revestides d'una capa més continuada i groixuda de cera, que fa que els insecticides rellisquin i no mullin les fulles ni s'hi adhereixin.

L'espècie o espècies de Saltiró que tant en estat adulte com en el larvari roseguen les fulles del bròquil i col pertany o pertanyen al gènere *Haltica* o al seu afí *Phyllotreta* tenen la facultat de poder dar enormes salts en les hores de sol, mes no en les matinades, vesprades i nit, que resten ensopides.

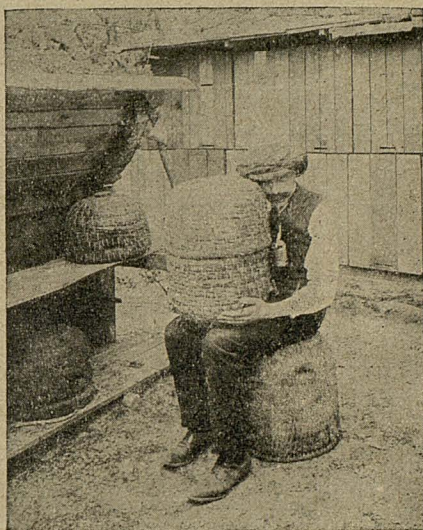
Degut a aquesta facultat de saltar, el llenguatge popular els coneix amb el nom de Saltiró.

Per les dades que tramet el consultant, el Saltiró que pateixen al

Penedès és *Haltica brassicae* Falb (*Phyllotreta exclamationis* Thumb). També podria ésser, i és probable que ho sigui, *Haltica Oleracea* Lin. Un i altre tenen biologia i costums idèntiques, solament es diferencien per certs caràcters entomològics i per altres menys importants entomològicament, però que poden en aquest cas servir-nos perfectament per a diferenciar aquestes dues espècies; l'*Haltica oleracea* mideix més de dos mil·límetres i mig, l'*Haltica brassicae* solament mideix uns dos mil·límetres; aquesta és negra bronzejat amb dos taques roges en cada èlitre, que poden juntar-se o no, mentre que l'*Haltica oleracea* és d'un

9.—Liquidant la mel. Damunt la taula es veu un rascler i un ganivet per obrir les cel·les

10.—Fent passar les abelles d'un rusc a l'altre. L'home porta embolicada al cap la tela protectora de la cara i fuma en pipa

color blau tirant al verd, i no porta cap taca roja als èlitres; les larves d'aquesta *Haltica* són d'un color blanquinós i les de l'altra són d'un color groguenc.

No cal dir que per a formar-nos exacta idea de l'insecte objecte de la consulta seria necessari posseir-ne uns quants per a fer el reconeixement.

La biologia d'una o altra espècie és: al maig apareixen els adults, mengen les cols i demés crucíferes; a últims del mes surten les larves, que quan estan per crisalidar s'enterren al peu dels vegetals on vivien, per a eixir-ne als deu o dotze dies altra vegada en forma d'insecte adult que comença una altra generació. Aquesta segona generació dona els insectes adults pel maig següent.

Els estats ous, larva, nimfa i insecte adulte constitueixen una generació.

Els insectes prenen modalitats característiques segons les contrades on viuen. Al Camp de Tarragona l'*Haltica ampelophaga* fa dues generacions, i les larves de la segona en certs llocs estan frenades per hemípters ligeids carnícers; l'*Haltica brassicae*, en canvi, escasseja molt, mentre és molt freqüent l'*Haltica oleracea* que fa dues generacions, en les cols especialment. Aquestes dades que tenim del Camp de Tarragona ens orienten per suposar que el Saltiró al Penedès farà també dues generacions.

I anem a çò que interessarà més al consultant del Penedès. El fracàs dels insecticides corrents, fracàs degut especialment a la gran quantitat de cera que porten les fulles de les crucíferes, ens va orientar a l'aplicació de fórmules on la substància adherent i mullant estigués més reforçada que en les fórmules corrents.

Així hem emprat amb èxit i recomanat la següent fórmula:

Aigua	100 litres
Nicotina, riquesa 93 a 94 per 100	53 grams
Sabó moll... ..	600 »
Arseniat de sosa, anhidre	400 »
Calç apagada... ..	1 quilo

Amb dues polvoritzacions espaiades en quatre o cinc dies, l'èxit ens ha acompanyat.

En aqueixa fórmula amb seguretat pot prescindir-se de la nicotina, que per altra part és més aviat difícil de trobar al mercat.

La preparació de la fórmula és fàcil: mesurada l'aigua exactament, es col·loca en un recipient de fusta o terrissa, s'afegeix la nicotina, que amb poca agitació es dilueix. En uns quants litres d'aigua, per exemple, en tres, que els hem separat abans d'afegir la nicotina, diluïm els 600 grams de sabó, çò que, escalfant l'aigua, es fa molt fàcilment; llavors, aquesta dissolució de sabó s'afegeix al líquid nicotina. En un cistellet o borsa posem els 400 grams d'arseniat i l'introduïm al recipient on es dissol l'arseniat; per últim, anyadim la calç en la quantitat esmentada. Es remena ben bé aquesta mixtura i resta en condicions d'ésser aplicada en la forma que hem dit.

Obtindrem més efecte útil si apliquem aquesta fórmula a la matineda o vesprada, que és quan els insectes estan més ensopits.

Cal recordar que aquesta mixtura és molt verinosa, que el pesar i manejar l'arseniat ha de fer-se amb tota precaució, ja que és una de les metzines més fortes. També s'ha d'anar amb precaució amb la nicotina.

Les verdures, passats vuit o deu dies d'haver rebut la mixtura i rentades amb moltes aigües, poden emprar-se tranquil·lament.

JOAN AGUILÓ I GARSOT

Sobre l'estany de Vilavert

MAGNÍFIC és el projecte de l'embassament del Francolí a la pintoresca conca de Vilavert que, segons els últims experiments, recollirà prop de seixanta milions de metres cúbics d'aigua i amb capacitat per a retenir-ne, amb poc esforç, molts més. Font de riquesa incalculable per tot el Camp de Tarragona, que, dotat d'un clima excellent, vindrà a ésser l'horta més bona de Catalunya.

Les despeses necessàries per a convertir en estany la reduïda i quasi tancada conca de Vilavert, són insignificants, ja que no serà necessari sinó tapar la rasa que el mateix riu hagué de fer per a foradar la muntanya de Puig Cabré, que deturava el seu curs.

Les obres de més transcendència seran, sens dubte, les ocasionades pel canvi del trajecte que haurà de sofrir la via fèrria del tren de Lleyda, que avui passa pel bell mig de l'estany.

Però el problema importantíssim i delicat en gran manera serà sens dubte la desaparició total del poble de Vilavert amb el seu terme. Cas únic i sense precedents que haurà d'ésser la preocupació i objecte d'una especial cura pels qui tinguin l'obligació de resoldre'l.

La llei d'expropiació forçosa a la qual es subjecti la indemnització de les finques que convé destruir per la pública utilitat que reporten les obres d'aquesta naturalesa, és en aquest cas insuficient, puix emplaçat l'estany damunt del poble i la part més bona del seu terme, és absolutament impossible que els seus habitants puguin continuar poblant aquesta comarca, veient-se, per tant, forçats a emigrar.

Un cas verament tràgic i d'una extraordinària gravetat serà la destrucció d'un poble antiquíssim, format per unes dues centes cases, dedicats els seus habitants, en llur majoria, a l'agricultura, amb dues fàbriques de teixits que donen ocupació a un centenar de dones i una

indústria de guix no menyspreable; i molt més encara si s'hi ajunta la dispersió inevitable dels seus moradors, que en nombre d'un miler es veuran obligats a abandonar llur pàtria adorada, la llar de llurs avantpassats, el dolç niu de llurs amors.

Això, en veritat, ni té indemnització ni compensació possible.

Però el més perillós i lamentable és que ni els interessos materials ni les molèsties i sacrificis que la realització d'aquesta obra exigirà, quedaran salvats ni compensats.

La llei d'expropiació no preveu aquest cas, car destruït el poble de Vilavert i la totalitat de les hortes, i obligats, per tant, els seus habitants a l'abandó d'aquell lloc, no n'hi ha prou que els indemnitzin les finques que la construcció de l'Estany requereix, sinó també les altres propietats que hauran d'abandonar.

Demés, la necessitat de l'emigració plantejarà altres problemes, que no seria humà ni just desatendre; com la de tots els habitants, majorment treballadors i jornalers als quals se'ls obliga a canviar de domicili i cercar treball en altres llocs; la dels vells que posats a llur poble troben empar i protecció que en llocs desconeguts no han de trobar, etc...

La incalculable riquesa que de la realització d'aquesta magna obra n'esdevindrà, dóna peu a confiar que si bé no pot ésser pagat ni compensat l'immens sacrifici moral que als habitants de Vilavert imposa, seran, no obstant, degudament indemnitzats, i amb esperit generós i cristià resolts i atesos tots els conflictes i greus problemes que s'hi plantejaran.

Mossèn JOSEP M. PANADES

El valor fertilitzant dels fems

II

Des del moment en que els animals emeten les dejeccions i que aquestes es barregen amb els llits, comencen les fermentacions que a voltes donen lloc ja en el mateix estable a considerables pèrdues de nitrogen; pèrdues que arriben en moltes ocasions a ésser de més de la meitat del nitrogen contingut en els aliments donats al bestiar.

En Muntz i En Girard, dos savis francesos, determinaren la pèrdua de nitrogen en les dejeccions de 32 ovelles alimentades amb alfals verd, i dels llurs experiments deduíren que en 16 dies es perdien 12 quilos i

129 grams de nitrogen, quantitat que, referida a un any, puja a 276'70 quilos. Al preu de 3 pessetes quilo, que és aproximadament el de 1 quilo de nitrogen en el nitrat de sosa, la pèrdua anyal fóra de 830,10 pessetes, és a dir, d'unès 26 pessetes per ovella.

Es molt freqüent quan s'entra en els estables, quadres, etc., sentir una fortor deguda al nitrogen de les dejeccions, que fuig en forma d'amoniac, causant al pagès la pèrdua que acabem de considerar.

Com es pot evitar aquesta pèrdua en les quadres?

En els orins el nitrogen es troba en forma de compostos especials anomenats urea, àcid úric i àcid hipúric, els quals per acció de mi-

11.—Un altre rusc antic

croorganismes es descomposen i el nitrogen passa a formar carbonat amònic. Aquest carbonat amònic en contacte de l'aire es descomposa en àcid carbònic i amoniac, que, essent dos gasos, se'n van a l'aire causant les pèrdues de les quals hem parlat.

El carbonat amònic en una atmòsfera de àcid carbònic no es descomposa, i com que en el munt de fems en fermentació es produeixen grans quantitats d'àcid carbònic, i amb tanta major intensitat com més sovint es rega amb el suc que raja dels fems, el medi més pràctic i eficaç, comprovat per una llarga experiència, per a evitar les pèrdues de nitrogen consisteix en no deixar els fems en les quadres i estables per molt temps, sinó en treure'ls cada 2 ó 3 dies i portar-los amb els

jaços bruts al femer, abans que la fermentació comenci a fer perdre amoníac.

S'ha de procurar que la quantitat de jaç que es posa sigui suficient per a absorbir tots els orins; en cas que no es disposi de la quantitat necessària, s'han de conduir els orins per reguerons, als femers, procurant que hi arribin ràpidament sense aturar-se, per a que no comenci la descomposició. Això s'obté rentant els reguerons amb aigua.

En lloc d'usar per jaç la palla, és convenient, per a evitar pèrdues de nitrogen, l'empleu de palla i terra seca. Aquest procediment té dos avantatges: una gran neteja en les quadres i estables i la conservació del nitrogen. El mètode consisteix en escampar cada dia sobre els jaços del dia anterior, i abans de posar palla nova, un xic de terra seca. D'aquesta manera, segons diu l'agrònom francès Garola, s'eviten fàcilment les pèrdues de nitrogen.

Alguns autors han recomanat per a evitar aquestes pèrdues de nitrogen en les quadres, l'empleu, sobre els jaços, de sulfat de ferro, guix, fosfats, kainita, etc., substàncies que tenen, però, el defecte d'entorpir la bona elaboració dels fems o que resulten inútils per als fins per els quals es proposen.

No ens cansarem mai de recomanar als nostres agricultors que tinguin molta cura en la neteja de les quadres per a evitar la dispersió del nitrogen el qual sense que es vegi es perd en proporcions molt més grans de ço que generalment es pensa: sense dubte el valor del nitrogen perdut a Catalunya, puja a molts milions de pessetes.

Si s'evitessin per complet aquestes pèrdues, l'agricultura catalana podria estalviar-se grans quantitats d'adobs químics nitrogenats que tants diners costen d'adquirir.

Les pèrdues de nitrogen i per tant l'empobriment dels fems no tenen lloc solament a la quadra. Si la conservació no és ben feta en el mateix femer la volatització del nitrogen pot ésser molt gran.

La fermentació o putrefacció dels fems s'atura quan la massa es resseca.

Quan la putrefacció es deté, acaba la producció d'àcid carbònic i aleshores el carbonat amònic en que s'ha transformat el nitrogen dels orins es descomposa, com hem dit, en àcid carbònic i amoníac el qual fuig i s'escampa per l'aire.

Per això si, a l'apropar-nos al femer, sentim fortor d'amoníac, podem assegurar que els fems s'han assecat i que s'està perdent la seva principal riquesa fertilitzant, és a dir, el nitrogen.

Com evitar aquesta pèrdua?

Senzillament: afavorint la producció d'àcid carbònic, el qual, quan

està en grans quantitats, impedeix, com ja hem fet remarcar, la descomposició del carbonat amònic, per tant la dispersió de l'amoníac.

Per a aconseguir la formació de grans quantitats d'àcid carbònic, s'han d'activar les fermentacions de la massa dels fems, i això s'obté regant el munt amb els sucus que ragen.

Per a evitar, doncs, les pèrdues de nitrogen en el femer, és necessari regar el munt de fems amb els sucus, impedit que la massa s'assequi.

En molts munts de fems que s'han assecat es desenrotlla un bolet blanc, el qual s'alimenta de la matèria orgànica i causa per això una pèrdua de nitrogen. L'aparició d'aquest bolet s'evita també regant els fems, perquè en els fems humits no pot entrar l'aire, que és necessari per a la vida del bolet.

G. BOFILL

(Seguirà)

Fems i adobs químics

EL nostre subscriptor senyor Joan Armengol ens escriu una carta interessant fent constar que el preu dels adobs orgànics és avui en certes comarques catalanes tan elevat, que hom s'ha de veure forçosament obligat a usar adobs químics.

El senyor Armengol, diu en resum: No cal demostrar la utilitat d'adobar per obtenir un augment de collita; sobre aquest punt tots els pagesos hi estem conformes. Però la cosa deixa d'ésser tan clara quan hom es fixa en el resultat pràctic de l'emprament de determinats adobs és a dir, quan passa a fer l'evaluació dels beneficis realitzats, tenint presents totes les despeses sostingudes i l'augment de beneficis. Aleshores és possible d'observar que l'adob, tot i augmentant la collita, no arriba a compensar de les despeses.

Això sol passar molt sovint amb els fems. Al nostre país aquests són més aviat escassos i, per la pèssima conservació, de riquesa molt petita. El preu, però, a causa de llur escassetat, acostuma a ésser elevat, massa elevat si hom té en compte que la composició i les despeses complementàries de transport, d'expandiment, etc., que són relativament fortes tractant-se d'una matèria tan voluminosa, i d'un país on les carreteres i els camins no són molt abundants, ni són conservats gaire bé. En conseqüència, usant fems hom s'exposa al perill de no obtenir uns beneficis proporcionals a la despesa sostinguda per tal com per exemple,

a una despesa de cent pessetes, per dir una quantitat, correspon un augment de collita de cent pessetes o de menys; alsehores tot just es realitza el capital sense el més petit interès o ni el capital s'arriba a reintegrar.

Això fa que el pagès que compta es vegi portat a defugir de l'ús dels fems per emprar solament adobs químics els quals són més concentrats i carreguen menys les despeses complementàries de transport i expandiment, i són també d'acció més ràpida.

Moltes de les nostres comarques es troben en aquestes circumstàncies i caldria que algú s'interessés d'estudiar aquest problema per evitar que es realitzin esforços que són mínimament compensats, car és ben trist que el pagès hagi de treballar i hagi d'esmerçar diners inútilment. Tot aquest esforç podria ésser esmerçat d'una manera socialment força més útil.

El problema que planteja el senyor Armengol és molt interessant; es tracta, si no ens equivoquem, d'indagar en quines comarques és possible d'usar econòmicament els fems i fins a quin límit.

La suggestió té el seu valor i caldria que fos recollida. Dubtem, però, que en aquests moments hi hagin persones capacitades i que disposin de mitjans per a fer-ho. ;

Mentre esperem que algú vulgui començar aquest estudi, nosaltres ens permetem de fer algunes observacions respecte a l'adobada de les plantes, observacions que estan en relació amb el problema que planteja el senyor Armengol. Si no d'una manera definitiva, pensem que almenys parcialment contribuïrem a esclarir la qüestió.

Una cosa hi ha avui demostrada i és la necessitat imprescindible de proporcionar matèria orgànica a les terres. Els adobs químics poden substituir els fems en quant porten elements fertilitzants—potassa, nitrogen, anhídrid fosfòric—però no els poden substituir íntegrament per tal com no contenen matèria orgànica, que és el substratum damunt el qual viu la microflora del terreny i de la qual, en definitiva, depèn la fertilitat. Els fems, doncs, tenen una doble funció: fertilitzar la terra amb els elements nutritius que contenen, encara que en proporció reduïda, i fertilitzar-la, permetent la vida dels microbis mitjançant la subministració de matèria orgànica sense la qual el terreny esdevindria completament estèril.

Per això, si els fems esdevenen massa cars, com que no es pot prescindir de l'emprament de matèria orgànica, cal necessàriament recórrer a una altra substància que resulti més barata. En conseqüència, els estudis que demana el senyor Armengol podrien dur-nos a la conclusió que els fems, en una comarca determinada, no resulten econò-

mics i que cal prescindir d'ells, però no podrem arribar a la conclusió que hom pot estalviar-se la matèria orgànica cosa que sols podria tenir lloc en condicions excepcionals de un terreny fortament proveït de matèria orgànica, el qual, quasi segurament, no existeix a la nostra terra.

Sobre aquest punt volem cridar l'atenció dels lectors. Sense matèria orgànica no hi ha terres fèrtils i per tant cal que l'adobada sigui feta sovint a base de substàncies orgàniques. L'adobada racional consisteix en alternar regularment els adobs químics amb els orgànics: amb els primers es proporciona l'aliment directe i amb els segons—diguem-ho amb un exemple gràfic que permet d'exposar clarament el concepte—amb els segons proporciona tot allò que és necessari per *coure* els aliments que la planta ha de pendre del terreny.

La necessitat d'usar matèria orgànica és molt forta al nostra país. A AGRICULTURA hem tingut la satisfacció de llegir diverses vegades aquest concepte que no ha entrat encara prou profundament al magí de la nostra gent. A tots els països meridionals, càlids i secans, els processos de destrucció—oxidació, mineralització—de la matèria orgànica són ràpids i intensos i per això aquest element bàsic de la fertilitat acostuma a escassejar.

Les nostres terres són massa minerals i poc orgàniques, podríem dir i, per tant, el pagès ha de mirar de corregir aquest defecte amb les adobades.

Quan no té fems o aquests resulten massa cars, cal que es procuri la matèria orgànica barata, preparant-se-la, si és necessari a casa seva. Tots els residus vegetals i animals poden servir, sotmetent-los a una transformació semblant a la dels fems. Ben sovint li serà fàcil de trobar matèries orgàniques, residus de fàbriques, a preus reduïts. A les comarques olivereres trobarà sansa en abundància i a les vitícoles, brisa. I en últim cas pot recórrer als adobs verds.

AGRICOLA

COMENTARIS

L'oli i el turtó de tomàquet

La indústria moderna pot dir-se que és caracteritzada per l'aprofitament dels residus i dels sub-productes. Sovint aquests deixen beneficis tan elevats com l'elaboració del producte principal.

Les indústries agràries — vins, olis, formatges, etc. — han d'ésser guiades pel mateix principi. A Catalunya ja comencem a anar per aquest camí. El raïm ens dona el vi i la brisa; d'aquesta s'en treu

el tartrat, l'alcohol, i alguns comencen ja a separar el granet per extreure'n l'oli i els residus s'aprofiten per adobs. Per l'oli no estem encara tan avançats, però confiem que aviat hi arribarem.

Un bon model del que ha d'ésser la indústria agrària moderna ens el dona Itàlia amb el tomàquet. El conreu d'aquesta planta té allí una importància excepcional; serveix principalment per la fabricació de conserves — de variadíssims tipus de conserves — que es consumeixen al país i que s'exporten en fortes quantitats cap als Estats Units principalment.

Com a residu de la indústria queden les llavors les quals són actualment utilitzades per l'extracció d'un oli secant emprat en la preparació de pintures; aquest oli refinat, és comestible.

El turtó que queda, constitueix un excellent aliment molt ben acceptat pel bestiar.

Els invàlids de guerra i la producció

En la memòria preliminar presentada per l'Oficina internacional del treball als perits, són publicades per primera vegada les xifres oficials que indiquen el número de mutilats de guerra que en cadascun dels països belligerants tenen una pensió. Alemanya, 1.537,000; Àustria, 164,000; Itàlia, 800,000; França, 1.500,000; Anglaterra, 1.170,000; Bèlgica, 50,000; Iugo-Eslàvia, 164,000; Austràlia, 76,000; Canadà, 45,000; Estats Units, 157,000; Finlàndia, 10,000; Polònia, 320,000; Romania, 100,000; Rússia, 775,000; Txeco-Eslovàquia, 236,000; Nova Zelanda, 20,000.

S'arriba així a un total de 4.124,000 d'invàlids pensionats que consumeixen sense produir o produint poc i car.

I manquen encara les dades corresponents al Japó, Portugal, Turquia, Grècia, Bulgària i Hongria.

La llagosta

El «Correo de la Mancha», diari de Badajoz, ha publicat un article tractant de la lluita contra la llagosta que ha aparegut en aquella regió. El signa un senyor Gómez Bravo, el qual exposa la seva opinió respecte a la manera de combatre el flagell. Entre altres coses diu: «realmente aceptado como único procedimiento la fórmula empleada por los ingenieros de la Mancomunidad Catalana, no hay razón para roturar, siendo indiferente que la extinción se haga por el Estado o por los propietarios». Més avall, després d'explicar els bons resultats que ha obtingut amb l'aplicació del mètode preconitzat pels enginyers de la Mancomunitat vella, afegeix: «Reciba la Mancomunidad Catalana y sus ilustres ingenieros mi más entusiasta felicitación».

A l'últim en un dels paràgrafs dirigits al Directori afegeix: «Tercero: que se acepte como único medio la fórmula empleada por los ingenieros de la Mancomunidad Catalana, que tan excelentes resultados dió en aquella región, comprobados sus efectos maravillosos por esta Junta que tengo el honor de presidir».

Alguns dies més tard el mateix diari publicà un altre article sobre el mateix tema, signat pel químic E. Sanz de la Cruz, en el qual deia: «Obré desde luego por cuenta propia. Ciertó que la base de mis estu-

dios contra la langosta està en las prácticas afortunadas que hicieron los ingenieros de la Mancomunidad Catalana durante la primavera de 1923 y en varios pueblos de la provincia de Huesca, colindantes con la de Lérida. Hay que decir en loor de aquellos señores ingenieros (honra de Cataluña y gloria de España) que no necesitaron que 'la terrible plaga entrara en Cataluña para decidirse a estudiar sobre el terreno algún medio eficaz para extinguirla».

Aquests retalls demostrin dues coses: la primera que el mètode català ha estat comprovat fora i ha donat excel·lents resultats i la segona que l'obra agrària de la Mancomunitat vella ha d'enorgullir-nos.

La lluita contra les malalties de les plantes per la desinfecció de les llavors

M. Dufrénoy, en el número de febrer de la «Revue de Biologie», exposa l'estat de la qüestió.

L'aigua a 45°3 durant 2 hores i mitja lliura de *Nematodea* les cebes de lliris i plantes similars.

La calor humida presenta perills greus, encara que sols pugi a 55-60°, per a la facultat germinativa de les llavors, en canvi aquestes poden suportar sense perdre-la temperatures arribant fins a 150°, a condició d'ésser assecades al buit o bé privades d'oxigen. De totes maneres la temperatura límit varia segons les espècies i també amb les distintes varietats d'una mateixa espècie.

Els raigs ultravioletes i els raigs X desinfecten les granes encara que estiguin a ple aire, dins de l'aigua, o bé millor dins d'una solució àcida i també augmenten notablement el poder fungicida de l'oxigen i de les sals de coure.

Alguns compostos químics (fòrmol, àcid fènic, sulfat de coure, sublimat, etc.) donen també bons resultats per a la destrucció de gèrmens nocius, però cal també anar amb compte amb la concentració emprada segons la natura de la llavor i en la major part dels casos és indispensable eliminar el metall de la sal emprada procedint per rentat o precipitació.

Un monument a un viticultor català

Un català de Montroig, En Francesc Vidiella, emigrat a l'Uruguai fa molts anys, ha estat junt amb un francès, Pascual Harriague, el creador de la viticultura a aquell país.

A ells dos es deu l'element de riquesa que representa la producció vinícola uruguia i es deu també — ai las — que existeixi un altre país competidor de la nostra producció.

Considerant un deure de consagrar un record als creadors de la indústria vitivinícola els agricultors uruguais han elevat a Villa Colón una estàtua que perpetua la memòria del pagès català.

L'essència de llimona

L'essència de llimona és obtinguda premsant l'escorça del fruit mullada amb aigua que la infla i facilita la ruptura de les fibres i la sortida del suc. L'essència obtinguda per destil·lació en corrent de vapor és de qualitat inferior.

El suc de llimona, procedent dels grills, serveix per la preparació de l'àcid cítric.

Unes 8,000 llimones donen uns tres quilos d'essència i 620 de suc. Però això és molt variable; les llimones verdes són les que donen més essència.

Itàlia és el país que produeix major quantitat de llimones i d'on procedeix la quasi totalitat d'aquests derivats, que donen lloc a una florent indústria.

A Espanya la producció de llimones és molt baixa, i a Catalunya, veritablement insignificant; en canvi és molt elevada la producció de taronges.

Aquestes produccions estan prenent un paorós increment als Estats Units.

Valor de la producció espanyola

La música de sempre: comparació entre la indústria i l'agricultura. Encara que el motiu sigui conegut, cal anar-lo repetint perquè tothom es convenci que l'agricultura no és considerada pels governs espanyols, com se mereix.

Les dades oficials diuen el següent:

Valor de la producció minera.	1.070.237.191 ptes.
Valor de la producció industrial.	6.500.000.000 »
Valor de la producció agrícola.	9.201.300.131 »

Quedem, doncs, en que la producció agrícola té un valor superior, en uns 2.000 milions, a la producció industrial i minera plegades.

Veiam ara les exportacions:

Valor de l'exportació minera.	346.000.000 ptes.
Valor de l'exportació industrial.	309.000.000 »
Valor de l'exportació agrícola.	657.000.000 »

És a dir, l'exportació agrícola equival al doble de la suma de l'exportació minera i industrial.

Les dades oficials són prou clares i no deixen lloc a dubtes. Espanya viu principalment de l'agricultura. Però els Governos no se n'han adonat o ho fan veure.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

En la passada quinzena ha millorat el temps amb un règim de pluges general, més no amb prou abundància per a refer als ceps de la necessitat que tenien i tenen d'aigua. En alguns indrets la pedra ha visitat els vinyats si bé amb no massa devastació.

Les noves de fora Catalunya vénen a consemblant to, tement els efectes de la secada; i d'Argèlia en contenen greus danys causats pels temporals de pedra i vents que han malmès bona part de collita que ja d'un principi no es mostrava satisfactòria.

**SOFRES NEGRES
CALDO BORDELÈS**

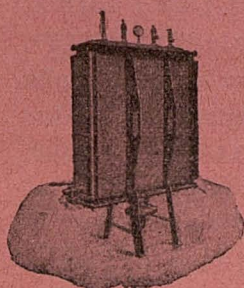
PYRALION CONCENTRAT Marca SCHLOESING

Agent general per a Espanya :

J. DORGEBRAY
Via Laietana, 19
B A R C E L O N A

Destruïx radicalment oidium, Mildiu de les fulles i del raïm, Blanqueta, Black-Rot, Pyral i apoplegia-fullatge de la vinya, malalties de la patata, tomaqueres, meloneres i cucs dels arbres fruiters

Usines Schloesing frères Ltd.
Casa fundada en 1846 - MARSELLA

Si voleu conservar bé els vostres vins lluiteu contra les malalties, atureu l'augment de l'àcidesa volàtil amb el

PASTORITZADOR DEPATY

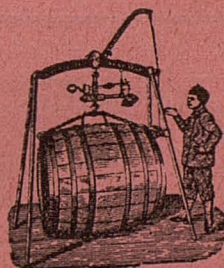
model 1924, sobre peus o rodes. Aparell el més perfeccionat. Gran rendiment. Absolutament eficaç. Operant molt fàcilment i ràpidament netejable.

Max Depaty, de París

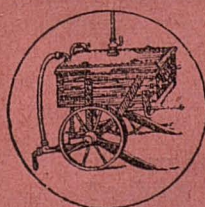
Bàscula portàtil VILA

BEZIERS
(França)

**EXACTITUD
PRÁCTICA
ECONÓMICA**

Filtres PINEL

Brillantor
perfecta
dels vins
— Molt sòlid —
Preu reduït

PRODUCTES ENOLÒGICS

DE LA MOLT ACREDITADA CASA

J. LAFFORT & Co
de BURDEOS

Anti-ferments, tanins,
Coles de peix, gelatines
Clarificants, Sabes, etc.

Representant: **PERE SANS** - Lleona, 13, entl. - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

CASA METZGER, S. A.

Casa central:

Passelg de Gràcia, 76

Telèfon: A 1944

Apartat 225

BARCELONA

Sucursals: MADRID — SEVILLA — VALÈNCIA — BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris
Balances "SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT"
Porcellana fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent
Aparells per a tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON",
"MALLIGAND", etc. :: Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis
Aparells "GERBER" per a anàlisi i higiene de la llet
Estoigs portàtils per a analitzar RÀPIDAMENT la llet,
APROPIATS PER A VETERINARIS

Grans existències en material de

CIRURGIA I VETERINÀRIA

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC
per a tota mena de bestiar

Rendeix la major utilitat
en l'engreix i la producció
de la llet

Elevador Multicel·lular

Caruelle

La bomba que
menys gasia

La única que s'instal·la
sense baixar al pou
Pot funcionar a mà

Constructor:

A. Piñol

Les Franqueses
Província de Barcelona

En dirigir-vos a les cases anuncïadores, citeu AGRICULTURA

El to general en les revistes i diaris, en tractar la situació vinatera, és d'un començ de moviment més actiu que als començos de juliol i els mercats francesos activen llurs transaccions amb tendència alcista. Per casa ens comencen a sorollar perquè és ja un vot unànim que caldrà preparar-se per a la campanya futura, perquè mancaran bones qualitats, sense que, aplegant els dos anys, tampoc les existències siguin sobrades.

De la momentània situació del mercat, ressurt un fet: que s'apropen els preus entre els vins clars i negres, al punt de quasi no diferenciar-se més que en deu o quinze cèntims el grau-hectolitre; ressurt també algun escriu pels tipus Camp de Tarragona i Priorat, bé que, dades les graduacions d'aquests vins i la distància dels grans centres consumidors, no troben encara la franca demanda que mereixerien. Pena-

VINYATERS proveu els **CALDOS A BASE DE SOSA** són els més moderns i de més eficàcia. Demaneu fórmules als Magatzems de drogues o dirigiu-vos a SOLVAY & C.^a - Apartat 403 - BARCELONA

dès, Igualada i Martorell tenen més bona via i sollicitut, però Vallès i Pla de Bages van retrets als preus que canta el comerç, tant més quan tenen les brocades d'enguany molt migrat fruit.

En celler paguen els negres des les pessetes 1'95 a les 2'60 grau hectolitre i els blancs del país des les 2 a les 2'20. Ens diuen de Priorats negres de forta graduació a 2'75, però els de nostra província (no pujant a muntanya) queden entre els 2'20 de promig. Les demandes no són encara actives perquè l'exportació no es mou, més la tendència sembla favorable en aquest sentit, potser perquè les cotitzacions de nostra moneda flectint, poden induir als comerciants francesos i llurs representants a casa nostra a intentar algunes compres.

Que un tal sentit s'iniciï com qui diu damunt collita és ja esperancador; veurem si en la vinenta nota podrem ja trobar-nos en franca via.

PERE LLORT

Olis

Les pluges d'aquests dies segurament hauran beneficiat, encara que no molt, els nostres olivers que ja feia dies que demanaven aigua; si el temps continua així, encara veurem alguna oliva a les nostres contrades productores.

A Argèlia, diuen que les fortes calors han posat en perill l'abundant collita que es presentava.

A Itàlia, es creu que la pròxima collita serà una de les millors de les dels últims anys.

El mercat s'hà vist aquests dies en un estat d'espectativa, amb resistència a comprar als preus que els tenedors d'oli pretenen; no obstant el que ha necessitat oli l'ha tingut de comprar al preu que li han demanat.

Han tingut una mica de demanda les classes corrents; en les fines, la calma ha sigut absoluta.

L'exportació ha estat quasi nulla, car els mercats consumidors s'han

tirat a comprar a Itàlia i a França, on els donen l'oli a millors preus que a casa nostra.

Si els preus nostres continuen així, no seria d'estranyar que dins de poc ens sortís a compte el comprar olis a Itàlia, encara que haguessim de pagar els drets de Duana, que són vint pessetes or per cent quilos.

La puja de l'oli d'oliva ha arrossegat també al seu competidor, l'oli de cacau, però amb tal rapidesa, que ha pujat durant aquesta quinzena vora trenta pessetes per cent quilograms.

Sobre tal puja es parla molt i algú creu que s'hi posarà remei, deixant temporalment que entri sense cap gravamen i sense desnaturalitzar l'oli de llavors de l'estranger.

Es parla que es treuran els drets d'exportació de l'oli d'oliva, encara que hi hagi qui digui que els doblaran, però això cap variació pot portar a la nostra exportació, que continuarà igual perquè la diferència que portem amb l'estranger és tan grossa, que si s'hagués d'aplicar als nostres olis, seria la ruïna del tenedor d'oli.

A Barcelona, que ara fa de centre proveïdor de tot Catalunya i Aragó, no hi ha pas gaires existències; cap comerciant ha fet l'especulació; i passa igual a tota la península, on també, el mateix que aquí, el magatzemista ha tingut por de guardar l'oli car, resultant d'això que tot l'oli que hi ha està en mans del productor que el guarda millor que si fos or, perquè està cregut que cada dia tindrà més valor.

Els preus d'aquesta quinzena han sigut més fermes que l'anterior; així tenim que el corrent s'ha fet a 55 duros; el corrent superior, a 56; el fi andalus, a 57, no arribant a 58; els bons del país, els venedors n'han demanat 60 i 62 duros, però no han aconseguit ofertes majors de 59; tot la càrrega de 115 quilograms posat a magatzem compradors.

Els refinats d'oliva, a 60 i 61 duros.

Els olis de cacauet, a 223 i a 225 els cent quilograms.

Els olis de sulfur han continuat estancats, fent-se alguna venda de magatzemista a 155 pessetes cent quilograms. Han sigut recercats els de baixa acidesa sense arribar, però, a fer operacions per les pretensions dels tenedors.

LISINI ANDREU

Cereals

Els mercats darrers són força animats encara que es pot dir que els compradors en sa majoria vénen tan sols a informar-se i a treure impressions, sobretot els forans, ja que les transaccions fetes són ben poques.

El preu del morenc està estancat. Mentrestant els venedors s'aguanten en llur fermesa i els compradors fan el mateix, esperant d'aconseguir millors condicions dintre de poc. Veurem com es decantarà aquest gènere un cop siguin arribats els vaixells que estan en camí.

En blats, ja coneixem algunes mostres de la collita nova, procedents d'Aragó i d'Urgell, que, malgrat ésser ressentida per la manca de pluja al seu degut temps, no és pas desmereixedora, i si de pes en manca un xic (no pas molt), en canvi la qualitat és bona; ara que els preus que es pretenen resulten una mica enlairats i més perquè els fari-naires van tan sols a la recerca de classes de poc preu, i la qüestió

és poder competir amb l'interior, cosa avui bon xic difícil. Prou saben bé ells mateixos que el bo i ben treballat val sempre més.

Els ordís i civades sostenen preus ben fermes, més aviat amb tendència a la pluja.

Deixem anotats els següents preus: Blats, Aragó i Navarra, de 44 a 50 pesstes; Candeal Castella, a 44-45; moresc Plata nou, a 31'50; civada extremenya, a 31; civada roja, a 30; ordi extremeny, a 34; favons xerès, a 42'50; tot pessetes els cent quilos, pels blats damunt vagó i sense sac a l'estació d'origen, pels altres grans, ensacats i damunt carro a Barcelona.

Les despulles continuen sostingudes, deixant a títol d'indicació les darreres cotitzacions: número 3, a 27-28; número 4, de 25 a 26; segones, a 22; terceres, a 20; quartes, a 19 pessetes el sac de 60 quilos damunt carro. Menuts, de 19 a 20; segonet, a 19; segó, a 18 rals la quartera de 70 litres, damunt carro.

LLUÍS MARSAL

Fruita seca

Els preus anotats en la nostra informació anterior continuen sostinguts, però, a conseqüència de la poca venda que hi ha en el mercat interior, algunes cases han cedit partides d'ametlla a preus inferiors per tal d'aconseguir vendes. A l'estranger continuen acceptant preus alts pel fruit nou, la collita del qual s'apropa i serà escassa a conseqüència de l'eixut que hom sent a les comarques productores.

També influirà a sostenir els preus de l'ametlla, les noves que es reben d'Itàlia de que la collita allí serà migrada. Les noves de Mallorca, acusen també una petita collita, cosa que ajudarà encara al sosteniment dels preus; per tot el que, la impressió general és de que el preu es sostindrà.

En el proper mes d'agost hi haurà disponible gra d'avellana nova, de la qual n'hi ha bona collita, però, per causa de la gran secada, el gra sortirà de tamany força petit, motiu per a que sigui més apreciat el gra de la collita anterior, encara que sigui probable una baixa general de preus davant la relativa abundància de la collita d'enguany.

Els pinyons es sostenen als mateixos preus indicats anteriorment, però a la present època de fortes calors i tenint en compte que per estar pelats al sol, els de procedència castellana s'aguanten millor que els nostrats, pelats per mitjà de calor artificial, s'opera més en classes de procedència castellana, àdhuc pagant-los a més alts preus.

Actualment es fan cotitzacions als següents preus, mercaderia posada sobre vagó estació Barcelona. Ametlla en gra llargueta propietari, 406 pessetes els 100 quilos; esperança primera, 406; id. segona, 394; comuna, 385; marcona, 458; planeta, 420; mallorca escollida, 401; id. propietari, 381; trossos ametlla, 352; tot pessetes el sac de 100 quilos. Mollar en closca, 73 pesstes el sac de 50 quilos.

Avellana en gra: primera, 287; id. segona, 260; en trossos, 251, tot pessetes els 100 quilos. En closca: negreta extra, a 80; comuna garbellada, a 72; propietari, 70 pessetes sac de 58 quilos.

Pinyons pelats: castellans, a 320; catalans, a 282 pessetes sac de 100 quilos.

ESTEVE HOMs

NOTICIARI

La Redacció i l'Administració d'AGRICULTURA, unint el seu clam al de tota la nació, expressen el testimoni del seu condol pel traspàs del Mestre, del Poeta de Catalunya, N'Angel Guimerà.

—*Encara la franquícia postal.* L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ha confeccionat un documentat informe demanant al Directori que disposi el restabliment de la franquícia postal a favor dels Sindicats agrícoles i de les Cambres agrícoles Oficials, franquícia suprimida en virtut d'una R. O. d'Hisenda i ratificada la seva supressió per una disposició de la Direcció general del Timbre, contestant a unes reclamacions de l'esmentat Institut.

—*Els plets d'aigües.* Degut a la gran secada que flagella actualment la nostra terra, no solament es veuen els conreus privats del preciós element, sinó que sovint les poblacions es troben mancades de l'aigua indispensable per a les necessitats urgents. És per això que rebroten per tot arreu les enverinades qüestions dels drets a disfrutar i dels deures d'abastir d'aigua d'unes viles a les altres. Fem vots per a que havent-hi aigua per a tothom, es puguin soterrar aviat aquests assumptes locals tan enutjosos per tots.

—*Congrés d'Agricultura.* S'ha celebrat a Tolosa el sisè Congrès nacional de l'Agricultura francesa, organitzat per la Confederació nacional francesa d'associacions agrícoles. Els seus treballs, que han versat de preferència sobre la producció del blat i la venda dels adobs, seran comentats en els nombres propers.

—*Del Priorat.* Ens diuen de Capçanes que la calor d'aquests dies ha vingut a intensificar els estralls de la secada, essent un mal averany, si no plou aviat, per a la vinent collita. Els pagesos, de seguir aquest temps, veuran tots els seus esforços de conreadors esdevinguts inútils, i tindran davant seu la perspectiva de la misèria i de l'emigració.

—*La crema de boscos.* Fatalment aviat s'inaugurarà el període en que les informacions comarcals de la premsa diària van plenes de notícies tristes per a la silvicultura catalana.

Aquest any és de preveure que l'espectacle serà més gros, tenint en compte l'estat de sequedat de la major part de la nostra riquesa forestal, propici a que unes mans, interessades i criminals, la converteixin en unes runes fumejants.

Es de desitjar que tant per els instituts armats, com per la guàrdia rural i àdhuc simplement pels particulars, s'extremen les precaucions a pendre per a evitar les cremes, i per a castigar degudament els culpables, quan existeixin.

—*Falten tapers.* De Palamós ens diuen que es troben a mancar bons operaris per a les operacions de tria i classificació i de «cap i neteja» de la indústria suro-tapera.

Bibliografia

FORMACIÓN DE LA TIERRA LABORABLE, per *J. Dantin*. Catecismos del agricultor y del ganadero. Madrid, Calpe. 32 pàgines, amb gravats. 0'50 pèssetes.

Estudia sucintament el procés de formació del terreny agrari, en el qual viuen les nostres plantes, i el coneixement del qual té tanta importància per l'agricultor, explicant els fenòmens de destrucció de les roques i els agents físics, químics i mecànics que intervenen en aquesta disgregació.

Molt interessant l'última part, en la que és explicada la caracterització dels diferents terrenys agraris de la península.

EL OBSERVATORIO METEOROLÓGICO DEL AGRICULTOR, per *Hilario Alonso*. Catecismos del agricultor y del ganadero. Madrid, Calpe. 32 pàgines amb gravats. 0'50 pessetes.

En aquestes poques planes són recollides totes les dades i notícies que serveixen a l'agricultor per conèixer el fenòmens de caràcter meteorològic i són explicats l'influència i la importància de cada un. No cal dir que el pagès hauria d'ésser un meteoròleg, no massa empíric, com ara, però per tal com l'exercici de l'agricultura està en directa relació amb els fenòmens atmosfèrics.

La major extensió és dedicada a l'estudi de la pluja, factor essencial en país secaner com és Espanya.

LA PREDICCIÓN DEL TIEMPO EN AGRICULTURA, per *J. Sama*. Catecismos del agricultor y del ganadero. Madrid, Calpe. 32 pàgines amb gravats. 0'50 pessetes.

Si el pagès pogués conèixer amb una prudent anticipació la naturalesa i la intensitat dels fenòmens meteorològics, l'agricultura perdria bona part del seu actual caràcter aleatori. La meteorologia moderna permet de fer amb certa exactitud la previsió del temps, i permet, per tant, de regularitzar les feines del camp. En aquest fulletó són explicades concisament les regles fonamentals de la previsió del temps, és a dir, les regles que han de seguir-se per determinar el temps que farà.

EL CRECIMIENTO DE LOS VEGETALES, per *A. Fernández Galiano*. Catecismos del agricultor y del ganadero. Madrid, Calpe. 32 pàgines amb gravats. 0'50 pessetes.

El pagès ignora, en general, els fonaments més elementals de la fisiologia vegetal. Això fa que tot el seu treball sigui basat en un empirisme veritablement negatiu. Sense conèixer almenys els rendiments de la fisiologia de les plantes, cap feina — poda, aplicació dels adobs, etcètera — pot ésser ben feta. Per aquesta raó no ens cansarem mai de repetir la conveniència que sigui estudiada la vida dels vegetals.

En aquest fulletó, el lector trobarà les causes del creixement i les seves condicions, en relació amb l'aigua, la llum, els aliments, etc.

La última part és dedicada a l'estudi del conreu forçat.

SELECCIÓN DE SEMILLAS, per A. *García Romero*. Catecismos del agricultor y del ganadero. Madrid, Calpe. 32 pàgines. 0'50 pessetes.

L'ús de llavors seleccionades porta per si sol, com ja ha estat moltes voltes demostrat, un sensible augment de collita. Per això, a tots els països d'agricultura avançada, la selecció de llavors és avui una pràctica normal de conreu, mentre que a casa nostra el pagès acostuma a fer una selecció contrària reservant-se per la sembra la serment pitjor que hauria de vendre a més baix preu.

El Sr. *García Romero* ha condensat en poques pàgines els principis de la selecció, proporcionant les dades necessàries per fer-la racional i útil.

GIORNALE VINICOLO ITALIANO. Número especial commemoratiu del cinquantenari. Casale Monferrato.

Junt amb les revistes que visiten la nostre Redacció ha vingut avui aquest bonic número especial del degà de la premsa vitícola italiana, ple de dades, de notícies i de records d'una actuació que voldríem dir gloriosa si la paraula no pogués semblar pedant o exagerada.

El fet és que el *Giornale vinicolo* té una actuació profitosa i brillant; nosaltres en congratular-nos amb el vell col·lega, formulem el desig que AGRICULTURA pugui tenir a la nostra terra la mateixa influència que el *Giornale vinicolo* ha exercit a la seva.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors

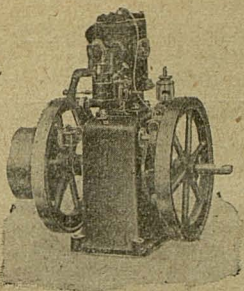
P. J., TERRASSA. — La disminució de les postes de les seves gallines podria ésser deguda precisament a haver-les tallat les ales, per tal com en aquest cas, els aliments que abans feien servir per fabricar ous els han de destinar ara a fabricar plumes.

Si una altra vegada vol impedir que volin no els talli les ales, va més bé de lligar-les. Sabem que es venen unes pinzes especials per aquest objecte.

J. P., CASTELL DEL REMEI. — Si hom vol dedicar-se en gran a l'avicultura, necessita una incubadora. Nosaltres no sabríem indicar-li'n cap. El millor és que es dirigeixi a una casa de maquinària agrícola; en general, totes en venen. Li recomanem que exigeixi totes les garanties, perquè són aparells que de vegades fallen.

P. LL., SABADELL. — De vegades les gallines fan ous sense closca. En la cura cal distingir dos casos: el de gallines velles i el de joves. Si es tracta de gallines velles no hi ha millor remei que engreixar-les i un cop a punt passar-les a la mestressa perquè les prepari en la forma que li sembli més saborosa i suculent. Si es tracta de gallines joves el mal té cura, en alimentar-les amb verd i pastes de farina de blat de moro preparada amb lletada de calç (calç viva 5 per cent) en lloc de preparar-la amb aigua. A cada ració s'afegeix també una cullerada de pols d'ossos.

R. S.

MOTORS

Per a benzina, alcohol, petroli, etc.

“SERVICE”

Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTRÒGENS

PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua

MOTORS SEMI-DIESEL

“CLIMAX”

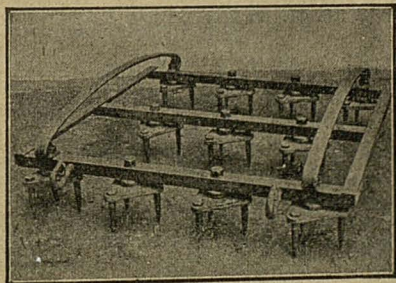
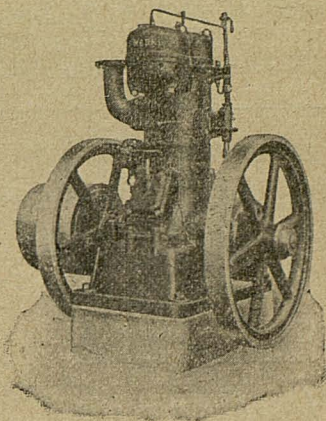
PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agricols, elèctrics i marins.

Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres. Consum de combustible: 250 grams per HP hora.

Josep Comas i C.^a

Bailèn, 19 ~ BARCELONA

Patentada

La grada més potent i perfecta del món

Meravellosa en el seu treball. Enginyosa amb el seu sistema de plaques mòbils amb 3 puntes. — Magnífics resultats en terreny tenaç

Guillem Cotti

— **Enginyer** —

Provença, 362

BARCELONA

Maquinària Agrícola - Vinícola - Oleícola

Instal·lacions completes - Demanin-se catàlegs, referències i certificats

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

PAPERS "PUIG"

Especialitat en Papers filtres
per a farmàcia, vins, olis i de-
més usos industrials - Exis-
tència permanent per a servir
tota classe d'aparells filtres-
premsa per importants que
- - siguin les demandes - -

Salvador Puig
Enric Granados, 5 (abans
Universitat) - Tel. 3581 A
BARCELONA

Úniques fàbriques a Espanya
Casa fundada en 1900

PAPERS EN GENERAL

Fabricació de Paper Pergami
per a grasses, xocolates i in-
dústries derivades de la llet,
en competència i qualitat als
seus similars estrangers; es-
pecialitat en els tipus per a
filatures i també per a perga-
- - - mins fantasia - - -

LLAVORS PER
A FARRATGES
DE PURESA I
GERMINACIÓ
GARANTITZADA

No compreu sense demanar
preus a aquesta casa

XANCO I CALVIS

Bailèn, 2, entl.
BARCELONA

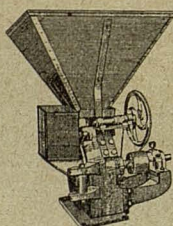
**Compañía Anónima
de Productos
Químicos**

**Sulfat de ferro de
classes especials
per a l'agricultura**

Àcids Sulfúric, muriàtic i
nitríc, purs i comercials
Alums, Bisulfats de sosa
Sulfat d'Alúmina, de sosa
de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc.

**MONCADA, 23
Barcelona**

Molins i Trituradors "TORRAS"

Pera Moresc, Gar-
rofes, Faves, Sè-
gol i tota classe
de cereals. Els de
major rendiment i
de més durada.
Proves gratis.
Més de cent cartes
de referència.

MARC TORRAS
Angels, 12
Barcelona

Economia i Finances

*Revista
Quinzenal
d'Informació
i Divulgació*

**Editorial
Catalana**
S. A.

Rbl. S. Josep,
16, pral.
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

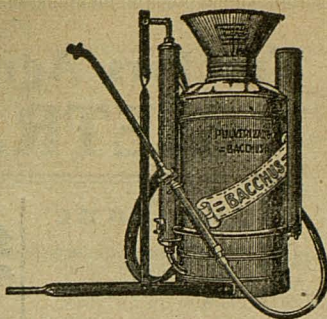
SULFATADORA BACCHUS a 70 pts. una

ENSOFRADORES de motxila
MÀNEGUES per a arbres, etc.
DEMANEU PREU I CATALEG

CONSTRUCTOR C. CIVIL

Alfonso XII, 66 - Telèfon 2217 G - BARCELONA

Descompte a Cambres i Sindicats Agrícoles

CLAPÉS Y JULIÀ

abans JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Super-
fosfats de la «Compagnie Bordelaise des
Produits Chimiques» de Burdeos.

Sulfat d'Amóniac i Nitrat de sosa.

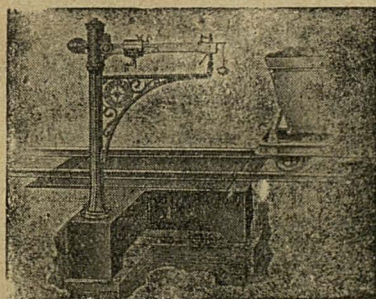
Arseniat de sosa i Cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa
Schulke & Mayr A.G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17

BARCELONA

Apartat 226

BASCULES ARISO

SANS, 12 : BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins i indústries, per
llur duració, seguretat i exactitud.

Caixes d'acer per a guardar valors

per a obrir amb clau i sense clau.

Bàscula model 253 per a oessar vagonets

Demani dibuixos i preus a

ARISÓ : Sans, 12 : BARCELONA

AVECURA

L'únic preparat eficaç contra el CÒLERA, PEPIDA, DIFTERIA
malalties del fetge de les

GALLINES

I DEMÉS AUS DE CORRAL

Engreixa i les fa més ponedores

Demani's en Farmàcies i Drogueries

AVECURA

(Nom registrat)

M. Presas

Palafrugell (Girona)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Tractors Agrícoles "CLETRAC"

Típus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

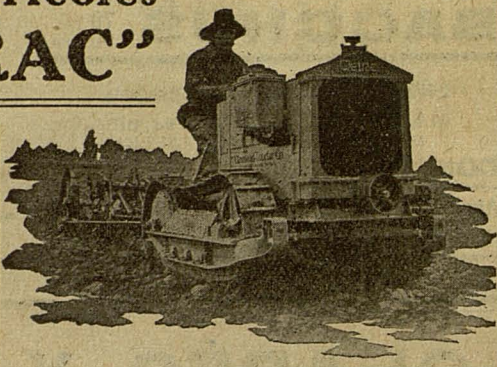
"CLETRAC"

Típus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius

Pessetes 12,000

Típus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes 7,000

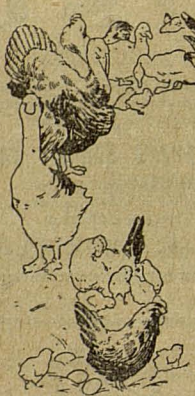
Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demana catàlegs i proves al representant general a Espanya:

Automóvil Salón

Trafalgar, 52

BARCELONA

AVICULTORES

LA POSTA

de les seves gallines estarà en relació amb la riquesa en Proteïnes i en Fosfats de sa alimentació
¡ELS ALIMENTS VEGETALS NO BASTEN!
perquè són pobres en aquests elements

Sols amb un complement animal pot vostè enriquir les pasterades per a l'aviram

El millor aliment animal, l'únic que siga complet (proteïnes i m.^{as} m.^{les} juntes), és la

FARINA DE PEIX

Proteïnes: 62 %
Fosfats: 18 %
Calç: 7 %

Ració diària:
10 grams
Sacs de 10 i 75
quilograms

Fresc i enter : desgrassada : marca ATLANTIC

ENRIC TEIXER, R.^{tant} G.^{ral}
GRANOLLERS Sta. EULARIA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

BOMBES CENTRÍFUGUES

GRUPS TRANSPORTABLES
especialment indicats per a recs

SISTEMA

HARDOLL

mogudes per
corretja o di-
rectament,
acobrades a
motor elèc-
tric o motor
de benzina

BOMBES
D'ENCEBAT AUTOMÀTIC

Les bombes **HARDOLL** NO
PORTEN premsa-estopes i
van amb coixinets de boles

Demaneu catàlegs i preus a

FILL D'EMILI BRUGUERA

Riereta, 28
Barcelona

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits), cai-
rons, etc., deu vostè fa-
bricar-los a màquina, a fi
d'obtenir de la terra tot
el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i
de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.
BARCELONA

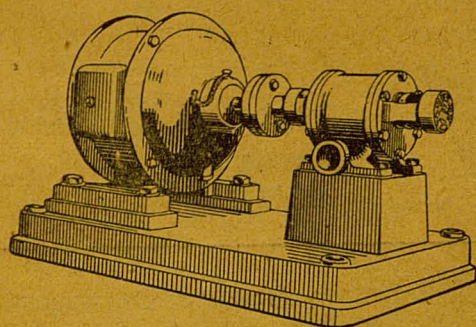
Oficines.
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus n.º 65
Telèfon 568

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

BOMBA CARRERAS

Sistema Patentat

Trasbalsa vins i olis sense alterar llur naturalesa - Aspira l'aigua a 8 metres i l'eleva a qualsevol alçada - Consum la meitat de força que qualsevol altre sistema - Suporta elevades temperatures dels líquids

Duració indefinida : Garantia il·limitada : Nombroses referències

Carreras y Permanyer

Corts, 462

Telèfon 555 H.

BARCELONA

Tip. Emporivm, S. A. — Ferlandina, 9 i 11 — Telèfon 5329 A. — BARCELONA